

Sygn. akt IV U 1324/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasiński
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 sierpnia 2016 r. w S.

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 16.10.2015 r. Nr (...) - (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.10.2015 r. do dnia 30.09.2017 r.

Sygn. akt IV U 1324/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 października 2015 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu J. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 12 października 2015 r., w którym stwierdzono, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył J. S.. Wskazał, iż ze względu na stan narządu wzroku jest osobą częściowo niezdolną do pracy. Ubezpieczony podał, iż nie widzi na prawe oko, a podjęcie przez niego ciężkiej pracy powodowałoby zagrożenie utraty wzroku w lewym oku (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie podnosząc, iż nie wnosi ono do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i pozwoliłyby uwzględnić odwołanie (odpowiedź na odwołanie k. 3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

J. S. był poprzednio, tj. od dnia 1 sierpnia 2008 r. do 30 września 2015 r. uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (bezsporne, k. 219 a. r.). W ostatnim czasie, tj. od 1 listopada 2012 r. do 30 września 2015 r., podstawę powyższego stanowiła decyzja (...) Oddział w S. z dnia 11 października 2012 r. (k. 182 a. r.).

Ubezpieczony, w dniu 24 sierpnia 2015 r., złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek o ponowne przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 218 a. r.). W związku z tym, został skierowany na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 17 września 2015 r. stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie k. 220 a. r.). Do takiego samego wniosku doszła również Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 12 października 2015 r. (orzeczenie k. 222 a. r.). Powyższe stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 16 października 2015 r. (decyzja k. 223 a. r.).

Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza okulisty K. S.. Rozpoznała ona u J. S. następujące schorzenia: stan po odwarstwieniu siatkówki w oku prawym, ślepotę oka prawego, stan po laseroterapii siatkówki oka lewego oraz niezborność mieszaną obu oczu. Choroby te powodują, iż ubezpieczony jest nadal, tj. od daty utraty świadczenia, przez okres 2 lat, osobą częściowo niezdolną do pracy (opinia główna oraz opinia uzupełniająca k. 8 i k. 18).

J. S., urodzony (...), posiada wykształcenie średnie ogólnokształcące. Ubezpieczony wykonywał dotychczas prace fizyczne będąc zatrudnionym jako monter instalacji wodociągowych, robotnik oraz ładowacz. Od kilku lat, w czasie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, J. S. pracuje jako dozorca (okoliczności niesporne-wyjaśnienia ubezpieczonego k. 32, świadectwa pracy k. 9-17, 21-23, 39-41 a. r.). Ubezpieczony legitymuje się wydanym w dniu 1 września 2014 r. na stałe przez Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. W dokumencie tym wskazano, iż ubezpieczonemu zalecana jest praca na stanowisku przystosowanym do niepełnosprawności zgodnie z zaleceniami lekarza medycyny pracy (k. 9).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. S. jest zasadne. Renta z tytułu niezdolności do pracy, stosownie do art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.), przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach określonych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1 i ust. 3 wspomnianej ustawy, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sporną w sprawie była okoliczność, czy ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy, a jeśli tak, to na jaki okres.

Aby rozstrzygnąć sporną okoliczność, Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego okulisty. Z opinii tej wynika, iż ubezpieczony od wielu lat nie widzi na prawe oko. Z powodu zapalenia siatkówki oka lewego miał wykonywane zabiegi laserowe. Ubezpieczony musiał zmienić pracę na gorzej płatną, która nie wymaga wysiłku fizycznego i widzenia obuocznego. Od 2008 r. nie stwierdzono u niego poprawy stanu narządu wzroku (k. 8). Stanowisko to biegła podtrzymała w opinii uzupełniającej (k. 18), w której podkreśliła, iż ubezpieczony ma orzeczony na stałe umiarkowany stopień niepełnosprawności. Stopień ten orzeka się u osoby z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolnej do pracy albo zdolnej do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej. Ostatnio nie nastąpiła u ubezpieczonego poprawa stanu zdrowia, która pozwoliłaby na zmianę stanowiska.

Sąd uznał, iż sporządzona opinia stanowi wiarygodną i miarodajną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego. Została bowiem wydana przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę z zakresu medycyny, a w szczególności z zakresu schorzeń dotyczących J. S.. Wnioski zawarte w opinii są logiczne oraz odpowiednio uzasadnione. Dlatego też Sąd podzielił wnioski, do których doszła biegła.

Oceniając ten dowód, Sąd miał na względzie, iż opinia biegłych podlega, jak inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

Do opinii w powyższym kształcie zarzuty zgłosił organ rentowy (k. 16 i 25). Podniósł, iż ubezpieczony mając ukończone liceum ogólnokształcące może podjąć pracę tzw. umysłową na ogólnym rynku pracy. Jest on praktycznie zaadaptowany do jednoocznosci oraz posiada dobrą ostrość wzroku drugiego oka. Z uwagi na powyższe, ZUS wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu okulistyki.

W ocenie Sądu, zgłoszone zarzuty jak również wniosek dowodowy nie zasługują na uwzględnienie. Zastrzeżenia ZUS, stanowią jedynie polemikę z treścią opinii. Zauważyć jednak należy, iż, jak wskazała biegła, w stanie zdrowia ubezpieczonego nie nastąpiła poprawa. Powyższe wpływa na istnienie w dalszym ciągu częściowej niezdolności do pracy. Podkreślenia również wymaga, iż ubezpieczony, mimo posiadanego wykształcenia, wykonywał dotychczas wyłącznie prace fizyczne, co wpływa na ocenę poziomu posiadanych przez niego kwalifikacji. Nie budzi natomiast wątpliwości, iż stan narządu wzroku nie pozwala ubezpieczonemu na podjęcie pracy wymagającej wysiłku fizycznego. J. S. może jedynie świadczyć pracę na stanowisku przystosowanym do jego niepełnosprawności, co ma również wpływ na wysokość potencjalnie uzyskiwanych zarobków. Dlatego też ubezpieczony kwalifikuje się do uznania go za częściowo niezdolnego do pracy. Jednocześnie, sporządzona przez biegłą opinia dostatecznie pozwoliła na ustalenie spornej okoliczności niezdolności do pracy J. S.. Stąd też wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego okulisty należało oddalić.

Należy stwierdzić, powołując się na pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy, iż przy ocenie biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87).

Na podstawie powyższego Sąd przyjął, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy i przysługuje mu z tego tytułu prawo do renty od dnia 1 października 2015 r. do 30 września 2017 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w wyroku.